

~~~~~

ECHO ZE WZGÓRZA BŁ. MARII PASTERKI

nr 270

maj 2024/5

~~~~~

Matka Łaski Bożej

*Chwalcie łąki umajone... chwalcie z nami Panią świata... - rozbrzmiewa w polskich kościołach majowa pieśń ku czci Najświętszej Pani, Matki Syna Bożego - Jezusa Chrystusa. Niestety, coraz mniej ludzi przybywa na nabożeństwa majowe, Eucharystię czy w ogóle do świątyni. Jaki jest więc sposób, by ta liczba rosła? - wytrwać w wierze przy Bogu i Jego Niepokalanej Matce. Siłą niech nam będzie wiara we wstawiennictwo Maryi, Matki Łaski Bożej, u Boga, który okazuje nam swoje miłosierdzie. Zaprasza nas do tego Ona sama Maryja słowami bł. Matki Pasterki: *Powinnaś Mnie uznać za Matkę swoją i Ja cię uznać chcę za dziecko moje. Pamiętaj, że Syn mój na krzyżu powiedział świętemu Janowi: Oto Matka twoja, a do Mnie: Niewiasto, oto Syn Twój (Rekol. 10-dniowe dla Pasterek)*. Drogą do Niepokalanego Serca Matki Najświętszej jest rozważanie Jej postawy wobec Boga i Jego wysłannika – Archaniola Gabriela, wszak to Ona – Niepokalana pozwoliła, aby Najwyższy zesłał na świat Swojego Syna Jezusa Chrystusa, który w Jej Łonie stał się człowiekiem.*

Pełna Łaski

Anioł Gabriel przy zwiastowaniu powiedział Maryi, że jest *Pełna Łaski*. Łaska Boga oznacza przychyłność, życzliwość potężnego Pana i Stwórcy, Jego miłość i upodobanie. Bóg stwarza nas z miłości i ma upodobanie w tych, których stworzył. Słowo *łaska* w języku greckim *charis* znaczy też wdzięk, urok jako właściwość tego, kto łaskę posiada. Ten dar Bożej miłości sprawia, że umiłowany jest i staje się w tej Bożej miłości – pełen uroku. Mimo iż Bóg od początku stworzenia obdarzył człowieka obfitością swojej łaski, swej miłości, tylko nieliczni przyjęli Jego dar. Przyjęła go Maryja, czysta i niepokalana. Bóg jednak nie zrezygnował z pozyskania miłości ludzi i wciąż ponawia dar łaski – dar przyjmowany i odrzucany na krętej drodze ludzkich zranień, grzechów i nawróceń. Stąd bł. Maria Pasterka zapewnia nas słowami Maryi, która nieustannie mówi do nas: *Bóg chciał, aby Jego własny Syn był moim Synem. On też chce, aby Jego przybrane dzieci były moimi dziećmi. To droga bardzo miła i łatwa, którą się idzie do Doskonałości i do Nieba (Rekol. 10-dniowe dla Pasterek)*.

Powołanie Maryi

Biblia ukazuje nam pogmatwane ścieżki ludzi, którzy należeli do Ludu Wybranego przez Boga. Izrael otrzymał łaskę szczególną, powołanie do godności ludu, w którym narodzi się Mesjasz – Zbawiciel świata. Mimo iż lud ten niczym nie wyróżniał się pośród innych ludów, został wybrany na świadectwo Bożego upodobania przed wszystkimi narodami. W ciągu swej historii Izraelici coraz bardziej uświadamiali sobie dar łaski danej im przez Boga i potrzebę odpowiedzi Stwórcy. Świadczą o tym genealogie Jezusa zapisane w Ewangelii przez Św. Łukasza (Łk 3,23-38) i św. Mateusza (Mt 1,1-17). Przedstawiają one dzieje dialogu łaski Boga z wiarą ludzi, a szczególnie narodu żydowskiego. W rodowodzie Jezusa spotykamy grzeszników i ludzi wiernych Bogu. Każdy z nich miał chwile upadku, grzechów i słabości. Natomiast o Maryi Archanioł Gabriel mówi, że jest *Łaski Pełna*, co oznacza, iż cała jest wypełniona Bogiem. Ona jedna przyjęła w pełni Bożą miłość.

Starali się o to wszyscy święci, dlatego również bł. Maria Karłowska zabiegała o ten dar w swej modlitwie: *Matko dobrego Pasterza, Matko moja Najdroższa, spraw, niech zapanuje w duszy mojej taka czysta i gorąca miłość, jaka panowała w Twoim Sercu i czyniła z niego ofiarę świętą, nie dopuszczając nigdy do niego najlżejszej niedoskonałości!* (Zakonnica Pasterka w samotności)

Dojrzałość w wierze

Maryja słuchając słów Anioła zatrwożyła się – pisze św. Łukasz Ewangelista – rozważając co znaczy to pozdrowienie (por. Łk 1,29). Zatrwożyła się wobec wielkości Boga, tajemnicy Bożej łaski, zwiastowanej Jej teraz w pełni. Ta młodzianka dziewczyna okazuje się w tej niezwykłej chwili człowiekiem nie tylko głęboko dojrzałym, ale największym mistykiem wszystkich czasów. Znamy z historii Kościoła postacie świętych, którzy bardzo wcześnie dojrzeliby do mistycznego spotkania z Bogiem. Bywa, że spotkanie to rozpoczyna się w dzieciństwie i szybko prowadzi do dojrzałości. Jednakże większość ludzi dochodzi do takiej relacji z Bogiem w starości lub nigdy tego nie osiągnie. *Łaski Pełna* – oznacza więc także człowieka dojrzałego, świadomego, który może decydować i odpowiadać Bogu w pełni swej wolności. Maryja zatrwożyła się, bowiem zrozumiała, że pozdrowienie Anioła *coś oznacza*, do czegoś wzywa, jest wezwaniem do jakiegoś zadania. Zatrwożyła się nie z powodu małoduszności czy lęku, lecz tak, jak człowiek dojrzały drży wobec wielkości Boga i wielkości chwili.

Wolność dziecka Bożego

Łaski Pełna... - od wieków wierzący w Jezusa Chrystusa wielbią Boga za tę pełnię łaski danej Maryi. Kościół Rzymsko-katolicki uczynił to również ogłaszając przez Ojca św. Piusa IX w 1854 roku dogmat o Niepokalanym Poczęciu Maryi, iż była Ona pełna łaski: (...) *ogłaszamy, orzekamy i określamy, że nauka, która utrzymuje, iż Najświętsza Maryja Panna od pierwszej chwili swego poczęcia – mocą szczególnej łaski i przywileju wszechmogącego Boga, mocą przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego – została zachowana jako nietknięta od wszelkiej zmyzy grzechu pierwotnego, jest prawdą przez Boga objawioną, i dlatego wszyscy wierni powinni w nią wytrwale i bez wahania wierzyć.* Wszyscy ludzie zrodzeni po Adamie i Ewie dziedziczą skazę grzechu pierwotnego, odmowę daną Bogu, nie przyjęcia Jego łaski. Na Maryi nie ciążył ten cień. Kościół wyznaje, że tę pełnię łaski Maryja otrzymała przez zasługi Jezusa Chrystusa. Otrzymała ją nie tylko dla siebie samej, lecz po to, by mogła z całą wolnością i w imieniu całej ludzkości odpowiedzieć Bogu: *TAK!* Tę wolność pełni łaski miała wcześniej Ewa.

Jednakże Adam i Ewa odpowiedzieli Bogu *nie* i wpadli w niewolę grzechu. Grzech bowiem nie jest wolnością czynienia tego, co mi się chce, lecz niewolą. Maryja więc – Pełna Łaski – była zarazem najbardziej wolnym człowiekiem, a mimo bardzo młodego wieku, w pełni dojrzałym duchowo. Poczęta w pełni łaski przez całe swe życie tej łasce odpowiadała: *tak*, dlatego też jej rozwój duchowy przewyższył osiągnięcia największych mistyków świata, którzy żyli przed nią i po niej. Matka Założycielka wielkim kultem otaczała tajemnicę Niepokalanego Poczęcia Matki Bożej i przekazała ją swoim siostrom m. in. w następującej modlitwie: *Niepokalanie Poczęta, niech Twoja niewinność przemawia za mną, aby mi Niebo było zwrócone!* (Rekol. 10-dniowe dla Pasterek)

Mówię: TAK! - jak Maryja

Wymawiając słowa *Pozdrowienia Anielskiego: Zdrowaś, Maryjo...* uświadamiamy sobie, że choć jesteśmy zrodzeni dwa tysiące lat po Chrystusie, jak Maryja po zwiastowaniu oczekujemy Pana, gdy powtórnie przyjdzie, pełen mocy i chwały. Dlatego uznajemy, że nie tylko Maryja jest Łaski Pełną, ale i nam ta pełnia łaski darowana została przez Boga. Otrzymaliśmy ją bowiem w sakramencie chrztu świętego, a dar ten pomnaża się w nas z każdym naszym *tak* wypowiedzanym na Boże wezwanie. Z każdym naszym powrotem do Boga, z każdym *żałuję*, Pan Bóg na nowo obdarza nas swoją łaską. Dlatego bł. Maria Pasterka zachęca nas, byśmy z ufnością słuchali głosu Maryi, gdy mówi: *Nie wątp, Duszo moja, że jestem wszechwładną przed Bogiem. Kiedy mnie obrał za Matkę swoją, każdą moją prośbę wysłucha. Gdy sprawiedliwość Jego wymaga odrzucenia grzesznika, a Ja proszę, aby mu przebaczył, dał czas do nawrócenia i pokuty – wysłuchuje prośby mojej* (Rekol. 10-dniowe dla Pasterek).

Każdy z nas przeżywa chwile Bożego zwiastowania. Może to być czas, gdy odczuwamy, że kochamy i jesteśmy kochani. Czasem są to zwiastowania bolesne, kiedy dowiadujemy się o ciężkiej chorobie swojej lub bliskich. W każdym momencie naszego życia, w każdej sytuacji, łaska Boża płynie ku nam, ogarnia nas, wypełnia i pozwala godnie i pięknie żyć. Łaska Boża to sam Bóg, który w Osobie Ducha Świętego działa w naszych sercach i uczy nas każdego dnia mówić swemu Stwórcy i Zbawicielowi: *TAK!* we wszystkich okolicznościach naszego życia. Kiedy zgadzamy się na Wolę Bożą - jak Maryja - stajemy się apostołskim narzędziem Chrystusa, by za Jej i naszym przykładem czynili to wszyscy powołani do zbawienia z naszego otoczenia.

Opracowała s. Rafaela Olszowa CSDP